

El costerut carrer dels Clots és l'escenari de l'espectacular cursa de cavalls que se celebra l'últim dia de les festes de Sant Antoni d'Ascó. FOTO: JOAN REVILLAS

Sant Antoni d'interès nacional

El municipi riberenc d'Ascó celebra aquest cap de setmana les festes de Sant Antoni, catalogades per la Generalitat el 2010 i convertides en un gran atractiu turístic

PER A. CARALT

La festa de Sant Antoni d'Ascó és l'autèntica festa major del municipi i un dels grans referents del calendari de festes d'hivern programades arreu de les Terres de l'Ebre. Declarada festa patrimonial d'interès nacional per la Generalitat ara fa dos anys, Sant Antoni d'Ascó es caracteritza pel fet d'haver aconseguit mantenir inalterable durant dècades tot un seguit d'elements festius que l'han distingit i convertit en un referent territorial.

Un dels trets identificatius és la seva organització, encarregada a tres veïns del poble que esdevenen els majorals de Sant Antoni durant tres anys. Els majorals són sempre homes -així ho estableix la tradició- i un d'ells ocupa de manera rotatòria la condició de claviari, l'encarregat de custodiar a casa seva durant tot un any la imatge de sant, una talla de fusta de metre i mig d'alçada.

El trienni de majorals 2010-12 està format per Jordi Jornet

Batiste, Josep Martínez Costa i Josep Miquel Biarnés Ribes, una colla d'amics d'Ascó que van presentar la seva sol·licitud fa prop de 17 d'anys. Biarnés serà el claviari d'enguany, l'última edició organitzada per aquest equip de majorals. Els majorals compten amb l'ajut del mossèn del poble, donat que es tracta d'una festa de marcat caràcter religiós. Junts s'encarreguen d'organitzar els actes, amb l'ajut incondicional dels veïns i el suport econòmic i d'infraestructura que aporta l'Ajuntament.

El segon gran tret distintiu de la festa és la celebració d'uns actes que han perdurat en el temps

Les festes estan organitzades per tres veïns del poble, nomenats majorals per la parròquia

La plaça de l'Església d'Ascó s'omplirà de gom a gom durant tres tardes per ballar jotes al voltant de la foguera. FOTO: J. REVILLAS

durant molts anys, entre ells les curses de cavalls, matxos i rucs al matí i l'encesa de les fogueres a la plaça de l'Església al vespre.

Les festes organitzen tres dies de curses, dos d'ells -divendres i dissabte- al circuit permanent

Les curses de rucs i cavalls i la ballada de la jota al voltant de la foguera, dos dels principals actes

de Sant Antoni i diumenge, al centric carrer dels Clots, on se celebraven antigament.

La cursa s'inicia amb el crit 'que sant Antoni mos guardo!', una forma d'encomanar-se al patró per tal d'evitar que animals i genets prenguin mal. Durant la sortida, l'aviador té total llibertat de donar la sortida quan ell cregui convenient.

Cada genet és responsable del seu animal i és l'únic que, durant la cursa, pot conduir-lo. Als tres primers classificats de cada categoria se'ls atorga un premi en metàl·lic i un gall viu per al primer i el segon. El tercer classificat rep una ceba. L'últim dia de

festa, diumenge, el costerut carrer dels Clots pateix aquest dia una metamorfosi completa i s'omple d'un pam de terra de dalt a baix. A les voreres, balcons i finestres, gent expectant, arribada dels pobles del voltant, reviu un dels esdeveniments més simbòlics de la festa. La tradició diu que qui guanya les curses és l'animal i no pas el genet.

La proximitat del públic amb els genets, la sensació de velocitat en el pas dels cavalls i l'espectacularitat de la cursa, que supera un fort pendent, atrauen cada cop més visitants.

Foguera a la plaça

Si els migdies són patrimoni de les curses, els vespres ho són de la foguera que es manté encesa els tres dies centrals de la festa a la plaça de l'Església, alimentada per llenya aportada per tots els veïns. Al seu voltant, divendres, dissabte i diumenge, a partir de les 18.30 hores, els veïns ballaran sense parar la jota d'Ascó, la dansa pròpia del poble interpretada pels músics locals.

La primera jota està reservada als nens i nenes vestits de catalans, a les pubilles, al mossèn, al pregoner -enguany Ramón Sans Fonfria-, als majorals i a les autoritats. La plaça de l'Església és l'escenari també d'un sopar popular i de l'actuació de diversos artistes.